

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 248/2020-37

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára prerokoval ústavnú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 7944/2008, a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 7944/2008 porušené boli.

2. Okresnému súdu Malacky p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 7944/2008 konal bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Skutkový stav a s'ťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. apríla 2020 doručená ústavná s'ťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „s'ťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 7944/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Zo s'ťažnosti a z jej príloh vyplýva, že s'ťažovateľ na základe uznesenia okresného súdu zo 17. augusta 2015 vstúpil do exekučného konania namiesto pôvodnej oprávnenej. Podľa § 243f ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov – novela č. 438/2015 Z. z. (ďalej len „Exekučný poriadok“) bola exekúcia ex lege odložená od 23. decembra 2015 až do rozhodnutia súdu o pokračovaní exekúcie. S'ťažovateľ 21. januára 2016 v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku doplnil návrh na vykonanie exekúcie (zmenková exekúcia, pozn.). Okresný súd uznesením rozhodol o pokračovaní v exekúcii až 14. júna 2018. Exekútor 26. novembra 2018 doručil okresnému súdu žiadosť o schválenie nadobudnutia exekvovaných nehnuteľností spoluvlastníkom, o ktorej okresný súd rozhodol 20. januára 2019 tak, že uznesením schválil nadobudnutie nehnuteľností spoluvlastníkom. Dňa 23. mája 2019 exekútor doručil súdu žiadosť o schválenie rozvrhu výťažku predaja nehnuteľností, ktorý súd uznesením zo 16. septembra 2019 schválil. S'ťažovateľ 23. septembra 2019 podal proti

uzneseníu súdu odvolanie, ktoré okresný súd do podania ústavnej sťažnosti (15. apríl 2020, pozn.) nepostúpil odvolaciemu súdu.

3. Sťažovateľ ďalej uviedol:

„V prípade sťažovateľa súd vo svojej úlohe opakovane zlyhával. Vydanie prakticky každého uznesenia súdu, s výnimkou schválenia predaja nehnuteľnosti, trvalo mesiace až roky, pričom vždy išlo o úplne triviálne rozhodnutia, ktoré si nevyžadovali zložitú právnu či skutkovú analýzu.

Za odklad exekúcie v zmysle ust. § 243f ods. 3 zákona č. 233/1995 Z.z. síce nenesie vinu súd, ale zákonodarca, súd však o pokračovaní v exekúcii rozhodoval neuveriteľných 2,5 roka, napriek tomu, že išlo o rozhodnutie doslova triviálne. Účelom spätného posudzovania zmenkových exekúcií totiž bola ochrana spotrebiteľa s cieľom zabezpečiť, že ani prostredníctvom využitia inštitútu zmenky nebudú vymáhané nároky z neprijateľných zmluvných podmienok (§ 39 ods. 4, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. v znení účinnom do 31.03.2017). Nárok vymáhaný v tomto exekučnom konaní však nie je nárokom podnikateľa voči spotrebiteľovi, ale naopak, nárokom spotrebiteľa proti neserióznemu podnikateľovi. Pre rozhodnutie súdu o pokračovaní v konaní tak vôbec nebolo potrebné posudzovať prijateľnosť zmluvných podmienok, ale stačilo jednoducho posúdiť status účastníkov zmluvného vzťahu. Napriek tomu súd o pokračovaní v exekúcii rozhodoval 2,5 roka.

V prípade odvolania sťažovateľa proti uzneseníu súdu zo dňa 16.09.2019 súd nemusí vôbec rozhodovať, ale mal iba odvolanie postúpiť odvolaciemu súdu. Tento triviálny úkon však súd nedokázal vykonať ani za 7 mesiacov.

Sťažovateľ svojím konaním k prieťahom nijako neprispel, konanie nemaril, nezdržoval, všetky povinnosti si riadne plnil. K prieťahom neprispeli ani ostatní účastníci konania.

Nečinnosťou súdu tak došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl.48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vzhľadom na celkovú dobu prieťahov, jednoduchosť konania, správanie sťažovateľa, ktorý k prieťahom nijako neprispel, považuje sťažovateľ za primerané finančné

zadosťučinenie za utrpenú ujmu na jeho základnom práve sumu 1.000,- € za každý rok trvania prietahov, t.j. celkom 4.000,- € (podľa Apicella proti Taliansku).“

4. Na základe tejto sťažostnej argumentácie sťažovateľ žiada, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie o nej rozhodol nálezom v tomto znení:

„1. Právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 23Er/7944/2008 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadosťučinenie vo výške 4.000,- €, ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresnému súdu Malacky prikazuje v súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 23Er/7944/2008 konať bez prietahov.“

5. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti tiež vyslovil súhlas s upustením od ústneho pojednávania pred ústavným súdom.

6. Ústavný súd sťažnosť sťažovateľa predbežne prerokoval a uznesením sp. zn. II. ÚS 248/2020 z 26. mája 2020 ju prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu.

II.

Vyjadrenie odporcu a priebeh napadnutého konania

7. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval predsedníčku okresného súdu, aby sa vyjadrila k sťažnosti a zároveň oznámila, či trvá na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 2127/2020 z 12. júna 2020 oznámila, že netrvá na ústnom prejednaní sťažnosti a priebeh napadnutého konania zhrnula za obdobie po pripustení zmeny oprávneného takto:

„- dňa 16.04.2015 doručil súdny exekútor Mgr. Roman Vozár návrh na pripustenie zmeny oprávneného (č.l. 28 - 30),

- dňa 25.05.2016 súd vyzval oprávnenú na doplnenie podania - predloženie súhlasu nového oprávneného so vstupom do konania (č.l. 31 - 32),
- dňa 26.06.2015 doručení súdu súhlas so vstupom do konania nového oprávneného [REDAKOVANÉ] (č.l. 33 spisu),
- dňa 17.08.2015 súd rozhodol o pripustení zmeny oprávneného Uznesením č.k. 23Er/7944/2008-34 (č.l. 34 spisu)...
- Uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-34 nadobudlo právoplatnosť 01.01.2016,
- dňa 21.01.2016 doručil oprávnený [REDAKOVANÉ] doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie (č.l. 42 - 47 spisu),
- dňa 22.08.2016 doručená súdu žiadosť súdneho exekútora Mgr. Vozára o vydanie rozhodnutia o pokračovanie v exekučnom konaní - e-mailová správa bez ZEP
- dňa 27.06.2017 doručená súdu žiadosť súdneho exekútora Mgr. Vozára o vydanie rozhodnutia o pokračovanie v exekučnom konaní - e-mailová správa bez ZEP (č.l. 49 - 50),
- dňa 14.06.2018 vydané súdom Uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-51 o pokračovaní v exekúcii (č.l. 51 - 54 spisu), dňa 19.06.2018 sa vrátila súdu zásielka doručovaná povinnému aj z ďalšej adresy s poznámkou neznámy adresát, súd vykonal zisťovanie pobytu povinného a lustrácie k doručovaniu uznesenia č.k. 23Er/7944/2008-51 so záverom, že povinný nemá evidovaný pobyt,
- dňa 02.07.2018 opätovne doručoval rozhodnutie povinnému cestou Obecného úradu Závod (č.l. 57),
- Uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-51 nadobudlo právoplatnosť 25.07.2018,
- dňa 26.11.2018 bola doručená súdu žiadosť súdneho exekútora Mgr. Vozára o schválenie nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu dražbou podľa § 166 ods. 3 Exekučného poriadku, (č.l. 61-62 spisu),
- dňa 20.12.2018 vydané súdom uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-63 o schválení nadobudnutia spoluvlastníckeho podielu...
- Uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-51 nadobudlo právoplatnosť 30.01.2019,
- dňa 22.05.2019 bola súdu doručená žiadosť súdneho exekútora Mgr. Vozára o schválenie rozvrhu výťažku dražby (č.l. 72 - 223 spisu) a doplnenie žiadosti (č.l. 224 - 228 spisu),

- dňa 04.07.2019 doručená žiadosť súdneho exekútora o oznámenie, v akom štádiu sa nachádza rozhodovanie o rozvrhu výťažku - e-mailová správa (č.l. 229 spisu),
- dňa 16.09.2019 vydané súdom uznesenie č.k. 23Er/7944/2008-230 o schválení rozvrhu výťažku dražby (č.l. 230 - 234 spisu),
- dňa 23.09.2019 doručené odvolanie oprávneného proti uzneseniu č.k. 23Er/7944/2008-230 zo dňa 16.09.2019 (č.l. 235 -240 spisu),
- dňa 06.11.2019 doručené doklady o doručení uznesenia č.k. 23Er/7944/2008-230 osôb, ktorým sa podľa § 164 ods. 2 EP rozhodnutie obligatórne doručuje (č.l. 241 -268)...
- dňa 28.04.2020 - zaslanie odvolania na vyjadrenie povinnému, na vedomie súdnemu exekútorovi (č.l. 271),
- dňa 30.04.2020 - doručené stanovisko súdneho exekútora k odvolaniu (č.l. 272 -285),
- dňa 03.06.2020 - reklamácia zásielky (nevrátenie doručenky z hybridného doručovania povinnému (č.l. 280 - 289),
- dňa 08.06.2020 - vrátená doručenka hybridného doručovania (č.l. 290).“

8. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu v podstatnom vyplýva, že v tvrdenom období nečinnosti okresného súdu od 2. apríla 2015 do 17. augusta 2015 okresný súd vyzval pôvodnú oprávnenú na doplnenie návrhu, a to predloženie súhlasu sťažovateľa so vstupom do konania, ktorý bol doručený okresnému súdu 17. augusta 2015. V období od 23. decembra 2015 až do rozhodnutia súdu o pokračovaní v exekúcii bola exekúcia ex lege odložená, zákonom nebola stanovená lehota, v ktorej je exekučný súd povinný rozhodnúť o pokračovaní v exekúcii, a exekútor bol v tomto období oprávnený vykonávať úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku. Predloženiu veci odvolaciemu súdu bránila aktuálna mimoriadna situácia v súvislosti s pandémiou COVID-19, čo spôsobilo aj omeškanie pri doručovaní. Predsedníčka okresného súdu uviedla ako príčinu doterajšej dĺžky konania významnú dlhotrvajúcu personálnu poddimenzovanosť okresného súdu v exekučnom oddelení, enormný nápad vecí a poukázala na štatistické ukazovatele na podporu svojich tvrdení.

9. Ústavný súd overil priebeh napadnutého konania porovnaním prehľadu vykonaných procesných úkonov vypracovaného okresným súdom s obsahom zapožičaného súdneho spisu, a keďže mu zodpovedal, pre potreby ďalšieho konania z neho vychádzal.

10. Sťažovateľovi ústavný súd zaslal vyjadrenie predsedníčky okresného súdu k sťažnosti listom zo 17. júna 2020 s možnosťou vyjadriť sa k nemu v lehote 7 dní, čo sťažovateľ nevyužil.

11. Vzhľadom na oznámenia sťažovateľa (v sťažnosti, pozn.) a predsedníčky okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože dospel k záveru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúra

12. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

13. Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o tom, či postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou

„Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak, ako právoplatným rozhodnutím súdu.“ (IV. ÚS 221/04).

15. Základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu vyplýva z čl. 2 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), ako aj z čl. 17 CSP, podľa ktorého súd postupuje tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

IV.

Právne posúdenie veci

17. Pokiaľ ide o kritérium, ktorým je právna a faktická zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie o návrhu na pokračovanie v exekúcii po tom, ako oprávnený predložil všetky potrebné dôkazné prostriedky, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že prima

facie nie sú naplnené dôvody na zastavenie zmenkovej exekúcie, keďže povinný nie je spotrebiteľom, ako ani úkony smerujúce k predloženiu veci na odvolacie konanie, nemožno považovať za skutkovo či právne zložitú činnosť okresného súdu. Predmet konania nie je v zmysle judikatúry ústavného súdu, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva časovo zvlášť prioritizovaný (finančná pohľadávka zo zmluvy o dielo, pozn.).

18. Správanie sťažovateľa ako účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Ústavný súd zo zapožičaného súdneho spisu zistil, že sťažovateľ neprispel k predĺženiu predmetného konania významnejšou mierou.

19. Napokon sa ústavný súd zaoberal hodnotením postupu okresného súdu v namietanom konaní, pričom vychádzal zo svojej ustálenej judikatúry, v zmysle ktorej zbytočné priet'ahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

20. Z popísaného priebehu súdneho konania vyplýva, že uznesením zo 17. augusta 2015 (právoplatným 1. januára 2016, pozn.) bola pripustená zmena na strane oprávneného na základe zmluvného prevodu exekvovanej pohľadávky. Od 1. januára 2016 možno teda uvažovať o právnej neistote sťažovateľa týkajúcej sa predmetu napadnutého konania. Podaním z 21. januára 2016 sťažovateľ splnil svoju zákonnú povinnosť, keď doručil doplnenie návrhu s prílohami preukazujúcimi neexistenciu dôvodu na zastavenie exekúcie so žiadosťou o vydanie rozhodnutia o pokračovaní v konaní. Následne súdny exekútor podaniami z 22. augusta 2016 a z 27. júna 2017 tiež žiadal o vydanie rozhodnutia o pokračovaní v exekúcii, o čom však okresný súd rozhodol až uznesením zo 14. júna 2018 (právoplatným 25. júla 2018, pozn.). Predmetná exekúcia začala v roku 2006 a ústavný súd nepovažuje za ústavne akceptovateľné, že o návrhu sťažovateľa na pokračovanie v exekúcii okresný súd rozhodol s odstupom 2 a pol roka. Táto lehota zjavne nie je primeraná povahe rozhodovania o predmetnom návrhu.

21. Sťažovateľ podal 23. septembra 2019 odvolanie proti uzneseniu o schválení rozvrhu výťažku dražby nehnuteľností, ktoré okresný súd ani v čase rozhodovania ústavného súdu o ústavnej sťažnosti nepredložil odvolaciemu súdu. Ani s prihliadnutím na isté zdržanie pri doručovaní v dôsledku pandémie COVID-19 na strane poštového doručovateľa (rádovo v dňoch, pozn.) nemožno považovať obdobie 9 mesiacov za ústavne akceptovateľné pre vykonanie procesných úkonov pred predložením veci, a to aj s prihliadnutím na doterajšiu celkovú dĺžku exekučného konania (približne 14 rokov, pozn.).

22. Pokiaľ okresný súd poukazuje na nedostatočné personálne obsadenie súdu a množstvo nevybavených súdnych prípadov, k tomu ústavný súd v zhode so svojou doterajšou ustálenou judikatúrou (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03) konštatuje, že nedostatočné materiálno-technické vybavenie a poddimenzované personálne obsadenie súdu nemôže byť na ťarchu účastníkom konania a nemôže zbaviť okresný súd zodpovednosti za vzniknuté prieťahy.

23. Ústavný súd preto aj s prihliadnutím na celkovú dĺžku exekučného konania, zistenú nečinnosť v rozsahu 2 a pol roka a zistený neefektívny postup okresného súdu pri predkladaní veci na odvolacie konanie dospel k záveru, že v napadnutom konaní došlo k zbytočným prieťahom. Na tomto základe ústavný súd rozhodol, že postupom okresného súdu v napadnutom konaní bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

24. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

25. Vzhľadom na skutočnosť, že napadnuté konanie nebolo v čase rozhodovania ústavného súdu ešte právoplatne skončené, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 23 Er 7944/2008 konal bez zbytočných priet'ahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

V.

Primerané finančné zadosťučinenie

26. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

27. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej s'ťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Z ustanovenia § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyplýva, že ak ústavný súd prizná s'ťažovateľovi primerané finančné zadosťučinenie, orgán verejnej moci, ktorý porušil základné práva a slobody s'ťažovateľa, je povinný s'ťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

28. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, z ktorých vychádza aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

29. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

30. Zohľadňujúc konkrétne okolnosti posudzovanej veci, najmä doterajšiu dĺžku napadnutého konania, obdobie nečinnosti a neefektívny postup okresného súdu, dospel ústavný súd k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia v sume 1 000 € primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (bod 3 výroku tohto nálezu).

VI.

Trovy konania

31. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

32. Úspešný sťažovateľ si právo na náhradu trov konania neuplatnil, preto o nich ústavný súd nerozhodoval.

33. Podľa čl. 133 ústavy toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2020

Luboš Szigeti
predseda senátu